மாதர் மனோரஞ்சினி.

"எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத்தகும்"—ஔவையார்.

Vol. IV } Madras: February 1903. { No. 12.

புத்தகம் ௪. } சென்னபட்டணம், 1903 பிப்ரவரி மீ. { இல. ௧௨.

நமது மாதர்களுக்கு ஒரு புஸ்தகசாலை.

பம்பாய் முதலிய விடங்களில் மாதர்கள் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து அடிக்கடி சபை கூட்டி பற்பல விஷயங்களைப் பேசி வருகிறார்கள். சென்னையிலோ அவ்வித மொன்றுமில்லை. ஆனால் "லேடிஸ் பார்க்" என்கின்ற தோட்டமிருக்கிறது. இங்கு வருபவரேயில்லை. இது எப்பொழுது அப்பெயருக்குத் தக்கபடி யிருக்குமோ அதுவும் தெரியவில்லை. நமது மாதர்களோ தனிமையாக உலாவுவதும் சபைகளுக்குச் செல்லுவதும் வழக்கமுமில்லை. இவர்கள் தங்கள் வீட்டு வேலைகளை முடித்தபின் நாலு ஐந்து பேர்கள் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து வீண்வம்புகளை விலைக்கு வாங்கி பேச்சுகள் பேசுகிறார்கள். படிக்கவேண்டுமானால் மனது வருகிறதில்லை. அவ்விதம் படிக்க யிஷ்டமிருப்பவர்களுக்குத் தேவையான புஸ்தகங்கள்கிடைப்பதில்லை. கணவர்களும் முழுமனதுடன் புஸ்தகங்களை வாங்கிக்கொடுத்து ஓய்வுகாலத்தில் வீண்வம்பு பேச்சுகளைப் பேசாமல் படியுங்கள் என்று பல தடவை சொல்லிவந்தால் அவர்கள் அவ்விதம் செய்யமாட்டார்களா? சில மாதர்கள் அடிக்கடி தமிழ்ப்புத்தகங்கள், பேபர்கள் முதலியவைகளை தங்கள் சினேகிதர்களிடத்திலிருந்து பெற்று வாசித்தபின் திரும்பி அனுப்பிவிடுகிறார்கள். சிலர் தங்கள் சிநேகிதர் வீட்டுக்குச்சென்று புஸ்தகங்களை வாங்கி வெகு ஆவலுடன் படித்து வருகிறார்கள். இவர்கள் அடிக்கடி யாதொரு கஷ்டமுமின்றி தமிழ்ப் புஸ்தகங்களைப்படிக்க ஒரு ஏற்பாடுசெய்ய வேண்டுமென்கிற எண்ணம் நமதுமனதில் வெகுநாளாக உதித்திருக்கிறது. இதை எவ்விதமாக நிறைவேற்றுவதென யோசித்துக்கொண்டிருந்தோம். இப்பொழுது நமது "மாதர் மனோரஞ்சினி" ஆபீஸில் சுமார் 50 புஸ்தகங்களிருக்கின்றன. சில தினப் பத்திரிகைகளும் வாரப் பத்திரிகைகளும் வருகின்றன. இவைகளை விரும்பும் மாதர்களுக்கு அனுப்ப உத்தேசித் திருக்கிறோம். அவர்கள் மாதர்மனோரஞ்சினி கையொப்பக்காரராய் யிருக்கவேண்டும் இப்புஸ்தகங்

களுக்காக பணமொன்றும் கொடுக்கவேண்டியதில்லை. வாரத்திற் கொரு முறை ஒரு புஸ்தகம் ஒருமாதுக்கு அனுப்பப்படும். இவ்வேற்பாடு ஜூலைமீ 15௳ முதல் ஊர்ஜிதத்திற்கு வரும். இதில்சேர இஷ்டமுள்ள மாதர்களின் கணவர்கள் நமக்குத் தெரிவித்தால் தக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும். இவ்விதம் நடந்தால் நமது மாதர்களுக்கு பற்பல புஸ்தகங்களைப் படிக்கவேண்டுமென் னும் எண்ணம் உண்டாவதுடன், வீண் வம்புப் பேச்சுகளைப் பேசுவதும் ஒழியும். மேலும் இவர்கள் ஒருசமயம் ஒன்ருய்ச் சேர்ந்தால் சகோதரிகளை ப்போல அந்நியோன்னியமாயும் பக்ஷமாயும் ஒருவர் மற்ருெருவரிடம் நடக் கமுயலும்படிசெய்யும்.இவர்கள்இவ்விதம் கல்வியில்தேர்ச்சி யடையும்போது மற்றவர்களும் இவர்களைப் பின்பற்ற முயலுவார்கள். மேலும் இவர்கள் தங் கள் குழந்தைகளுக்கும் பல புஸ்தகங்களைப் படிக்கும்படி போதிப்பார்கள். இவ்விஷயங்களையெல்லாம் கணவர் கண்டுகளிக்கக்கூடும. தங்கள் மனைவிமா ர்களுக்கு இன்னுமதிகமாக போதிக்க கணவர்களுக்கு உற்சாகத்தையும், ஊக்கத்தையும் இது விளைவிக்கும்.

ஐகமத்திய மில்லாமல் வந்தகேடு.

நமது பரதகண்டத்தில் ஆதிகாலம் பற்றி அநேக துரைத்தனர்களுக்கு அசைத்துக் கொடுத்துக்கொண்டு முதலில் வைதீகமென்றும், பிறகு பிராம் மமென்றும் இப்பால் ஹிந்து சம்பந்தமென்றம் கருதப்படுகிற நம் கொள் கையின் பிரகாரம் நாம் அனுசரிக்கும் ஆசாரங்கள் முதலில் ஆரியர்களால் இயற்றப்பட்டுப் பிறகு பௌத்தர் மகம்மதியர்களால்மாற்றுவிக்கப் பட்டுள் ளவைகள். இவைகளுள் மகம்மதீயர் மதத்தை ஸ்தாபித்த மகம்மது இற ந்து சுமார் 1200 வருஷங்களுக்கு மேலாயின. மகம்மதீயர்கள் இந்தியாவின் மேல் படையெடுத்து வந்தபோது உள்ளூரில் ஆண்டுகொண்டிருந்த ஆரியர் கள் மனுவின் கோட்பாட்டின் பிரகாரம் பிரம்ம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத் திரர்கள் என்று பிரிவினையடைந் திருந்தார்கள். இவர்களில் நாடுகளுக்கு அரசர்களாகவும் வேறு இன்னும் சூரர்களாகவும் அத்தியந்த புஜபல பராக் கிரமத்துடன் விளங்கினவர்கள் க்ஷத்திரியர்கள். ஆயினும் மூன்று மகா சமு த்திரங்களையும்வானத்தை அளாவிநிற்கும் மலைத்தொடர்களையும் எல்லைகளா ய்க்கொண்டு ஒரு கோட்டைபோல் இவைகளால் சுபாவத்திலேயே சுற்றக ளால் கட்டப்பட்டுள்ள நம்வளம்பெற்ற நாட்டை இந்த க்ஷத்திரியர்கள் ஒரு மித்து ஆண்டதாகத்தெரியவில்லை.அகம் மிகுந்தோர்க்கு தங்கரில்லை என்ற படி தான் தானே பெரியோன், பிறரெல்லாம் பதர் என்றும் தங்கள் சுதேச அரசர்களுடனேயே மாச்சரியம் கொண்டார்கள். "வயிறும் உறுப்புகளும்"

என்கின்ற போதகப் பாடத்தின் பொருளை நிரூபிக்க இவர்களை உதாரண மானார்கள். இது விஷயம் நமக்குச் சரித்திரங்களால் தெரிகிறது.

மகம்மதியர்களுள் நம் தேசத்தில் சுமார் 730 வருஷங்களுக்குமுன் படையெடுத்து வந்தவர் மகம்மதுகோரி என்பவர். இவர் படையெடுத்து வந்த நாளில் கானோஜ் தேசத்து அரசர் இந்துஸ்தானத்தில் சக்கிரவர்த்தி யாக ஆண்டுகொண்டிருந்தார். இவருக்கு எல்லா அரசர்களும் கப்பம் கட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் டில்லி தேசத்தரசர் மாத்திரம் கப்பம் கட்ட மறுத்தார். இவர் இளைஞர் கானோஜ் சக்கிரவர்த்திக்கு ஒரு குமாரி உண்டு. இந்த இளைஞரின் கலியாணத்தின் பொருட்டு இத் தேசத்தார் களும் வேறுவேறாக வரந்தேடிப் போனார்கள். டில்லி அரசன் தனக்கென்று பார்த்துவந்த எந்த வதுவையும் ஏதாவது கோணல்சொல்லி நிராகரித்து வந்ததினால் தன் பிரதான மந்திரிகளும் மற்ற பெரியோர்களும் தகுந்த பெண்களை வீணில் சல்லடைபோட்டுச் சலித்துப்பார்த்துச் சலித்துப் போய் விட்டார்கள்; ஆனால் கும்பிடப்போன தெய்வம் குறுக்கே வந்ததென்று தேடிப்போனவர்களுக்கெல்லாம் புலப்படாத பெண் சிரோமணி தன்னையே மணம்புரிய நிச்சயித்த டில்லி அரசனை நேரே கண்டுவிட்டாள். அதெப்படி என்றால், அந்த பெண்மணி தன் ஜனங்களுடன் ஒரு காலத்தில் காட்டுமார்க்கமாய்ப் பிரயாணம் செய்து போகுங்கால் பின்தங்கிப் பிரிந்து போக நேரிட்டது. அப்பொழுது அக்காட்டுக்கு வேட்டைக்கு தற்செயலாக வந்த டில்லி அரசன், ஏதோ விதிவசமாய் திடீரென்று தன்னை எதிர்த்து வந்து தன்னை மணம்புரியவோ அல்லது தன்மேல் அணிந்திருந்த ஆபரணங்களை அபகரிக்கவோ யத்தனித்துத் தன்னைத்தூக்கிப்போன ஒரு கொடூரமஹாபாவியினின்று இவளை விடுவித்தான். பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்தது போலாயிற்று, ஒருவரை யொருவர் நேசிக்கத் தலைப்பட்டார்கள். ஒருவரை யொருவர் மணம்புரிகிற தென்று மனதில் ஒருவாறு நிச்சயம் கொண்டார்கள்.

இவ்வாறு மிருக வேட்டைக்கு வந்தவன் அழகும் தீரமுமான அம்புகளால் ஒரு பெண் இரத்தினத்தை எய்து கவர்ந்தான். டில்லி அரசன் டில்லிக்கும் இராஜ குமாரி கானோஜுக்கும் போய்விட்டார்கள். இவர்கள் பிரிந்திருந்ததினால் இவர்களுக்குள்ளுண்டான நேசமென்னும் தீ நெய்விட்டெறிந்ததுபோல் நாளுக்கு நாள் நன்று பெருகிப் பிறகு ஏக்கத்தை விளைவிக்க ஆரம்பிக்கும்போ லிருந்தது. டில்லி அரசன் இன்னது செய்வது என்று துணியாமல் தயங்கினான். கானோஜ் இராஜகுமாரியோ நாளுக்கு நாள் அகமெலிந்தாலும் அழகு மிகுத்துவந்தாள். டில்லி இராஜன் தன் கலியாண விஷயமாய் இப்பெண்ணின் பிதாவை நேரேகேட்க ஒருதடங்கல் இருந்தது. பெண்ணை கேட்கவந்தால் கப்பம் கட்டவேணுமாம். பெண்வீட்டுக்காரன் எப்பொழுதும் சற்று, என்னமாயிருந்தாலும் கொஞ்சம் தாழ்மைதான். நம்

அனுஷ்டானம் இதுவே. இப்படி இருக்க, பெண் வீட்டுக்காரன் பிள்ளை தனக்கு அடிமையாகவேணும் என்று கேழ்ப்பதுண்டோ இது கவுரவமாகுமோ? பெண்ணைக் கொடுத்தாயோ கண்ணைக் கொடுத்தாயோ என்ற பழமொழிப்படி, பெண்ணை மணந்தவன் புதல்வனுக்குச் சரியாய் கௌரவப்படுத்த வேண்டாமா? ஏதோ அவனுக்கு இறுமாப்பு மீறும்; பிறர் நாலைச் சொல்லுவார்கள் இராச்சிய தந்திரத்திற்கு இல்லாவிட்டால் அழகில்லை யென்றால், இராச்சிய தந்திரம் செய்கிறவன் சாதாரண மானிடநேசத்தை மாய்த்துவிடலாமா? மேலும் இருதரத்தாரும் க்ஷத்திரியர்தானே? க்ஷத்திரியரும் அன்னியோந்யப் படாமல் போனால் வேறு தரத்தார்கள் எவ்வாறு ஒருமிக்கஇடமுண்டு.? இப்படி ஆங்கிலேய மஹாகவி ஷேக்ஸ்பியர் இயற்றியிருக்கிற ரோமியோ ஜூலியட் நாடகத்தில் உள்ளபடியே பெண்ணின் தகப்பன் மனமும், பெண்ணின் மனமும் வரன்விஷயத்தில் மாறுபட்டிருந்தது. கடைசியாக சுயம்வரம் ஏற்படுத்தினதினால் தான் ஸதா தியானித்துக் கொண்டிருக்கும்புருஷனை ஒருக்கால்அடையலாமோஎன்றுஒருவாறு ஸமாதானப் படுத்திக்கொண்டாள். ஆயினும் தன் தகப்பனான சக்கிரவர்த்தியாருக்கு தன் ஆசைகண்மணியாகிய தனக்குஉயிர்கொடுத்த சுந்திரபுருஷன் மேல் அவர் அடங்கா அரசென்ற வைரமுண்டென்று இவளுக்குத் தெரியுமாகையால் எங்கே அவர் வாராமலிருப்பாரோ என்று கிலேச முள்ளவளானாள். மேலும் சுயம் வரதினத்தில் டில்லி இராஜகுமாரன் வந்ததாகத்தெரியவில்லை. தேடிப்போன தன்னுடைய உண்மையான தோழிகளெல்லாரும் காணேன் காணேன் என்றே சொல்லிவிட்டார்கள். இது காரணம்பற்றியே மஹாராஜா கடுங்கோபம் கொண்டு டில்லி அரசனை வெகு மரியாதையாக அவமரியாதை செய்ததெப்படி யென்றால்:—தங்கத்தினாலே அவர்போல் சரியாக ஒரு விக்கிரகம் வார்ப்பித்து அதற்கு உத்தமமான ஆடையாபரணங்கள் பூட்டி அந்த உன்னத விக்கிரகத்தை சுயம் வர சபைக்கு உள்வாசல் படியண்டை நிறுத்திவைத்தார்!

ஆலாசிய மணியடித்தது. நிருபங்களுக்கு கீழ்ப்படிந்து வராத ஒரே அரசனைத் தவிர எல்லாரும் தயாரானார்கள். எல்லாரும் தங்கள் அழகை கவனிப்பவர்களும் பக்கத்தில் உள்ளவர்களைப் பார்த்து தன்னையும் பார்த்துக்கொண்டு திடமடைகிறவர்களும் தான் தான் பூமாலையை வகிக்கும் பதவிக்குப் பாத்திரவான் என்றும் கர்வங் கொள்ளுகிறவர்களுமாக ஒவ்வொருவரும் வாசல் படியையே பார்த்துக்கொண்டு கொட்டாத கண்களுடன் இருக்கும்போது கல் கல் கிண் கிண் என்று சிற்றொலிகள் தொனிக்க, தான் வரும் வழியெல்லாம் பரிமளம் பரவ மின்னொளிபோல் ஜொலித்து மகா காந்திபெற்ற இராஜ குமாரி தோழிகளுடன் சபையை [illegible] அம்மின்னலைப்போலவே மறு நிமிஷம் மறைந்தாள். ஒரே கூட்ட[illegible]. பலர் கத்திகளையும் பாலாக்களையும் உருவினார்கள். "இராஜ

குமாரியை யார் தூக்கிக்கொண்டு போகிறது?" யார் தூக்கிக்கொண்டு போகிறது?" "கூ கூ!!" என்று கூச்சலாயிற்று "அதோ இறக்கையுள்ளது போல் பறந்துபோகிற கருப்புக் குதிரை டில்லிதேசத்தரசனது போலிருக்கிறதே. அவன் இங்கே வரவேயில்லையே! அவனைத்தான் அவமானம் செய்தாச்சுதே!" இப்படி பிரஸ்தாபம் ஆச்சுது! ஒரே அலங்கோலமாக யிருந்தது. மஹாராஜா பொறுக்கக்கூடாத கோபங்கொண்டு "நான் அவமானம் செய்வதற்காக யத்தனித்து வாசல்படியில் நிறுத்தின தங்கச்சிலைக்கே மாலை யிட்டாளல்லவா! ஆ! அவள் கொடியவள்! பெற்று வளர்த்துப் பல பாடுபட்டுப் பயனென்ன? தொலைந்தது. இனி யெப்படி போனுலென்ன, வென்று தன் உயிரையே வெறுத்து பெருமூச்சுவிட்டு ஒரு பக்கம் கோபத்தினுல் உதடு துடித்து உடல்பதறி நின்றுகொண் டிருக்கும்போது வாய் நுரைததும்ப ஓடிவந்த குதிரையின் மீதுள்ள வீரன் ஒருவன் இராஜகுமாரியை டில்லி அரசன் தூக்கிகொண்டு போய்விட்டான் என்று பிதற்றினுன். என்னசெய்வது?.

அமளி அடங்கிற்று. சுயம்வர சபைக்குள் வந்த இராஜகுமாரி சபைக்குள் வீற்றிருந்த ஒரு அரசரையும் தலையெடுத்துப் பார்க்கவேயில்லை. வாசல்படியிலிருந்த டில்லி இராஜா பிரதிமையை கண்டமாத்திரத்தில் அங்கேயே அதின்மேல் மாலையிட்டுத் திரும்பினதாகத் தெரிந்தது. டில்லி அரசனும் அண்டையிலேயே ஒளிந்திருந்தான்போலும். டில்லி அரசனுடைய மேற்கூறிய நடத்தை கானோஜ் மஹாராஜாவுக்கு ரொம்ப அவமானத்தை விளைவிக்கத் தக்கதல்லவா? ஆகவே, கானோஜ் அரசர் பெரும்படையெடுத்து டில்லிக்குச்சென்று தன்பெண்ணை பலாத்காரமாய் தூக்கிப்போன விநயமின்மைக்காக அந்த இராஜாவைத் தண்டித்து தன்பெண்ணை மீட்டுக்கொண்டு வரவேணும் என்று நிச்சயித்தான். சண்டையும் நடந்தது. டில்லி அரசர் பிரசண்ட யுத்தம் செய்து போர்க்களத்திலேயே கத்தியும் கையுமாய்க் காலஞ்சென்று போனுர். ஆனுல் கானோஜ் இராஜகுமாரி தன் பிதாவுடன் திரும்பிப்போக மறுதளித்து தன் பிராணநாதன் இறந்த பின்னர் தன் தனிவாழ்வு ஒரு பெருவாழ்வா என்று மனந்துணிந்து இறந்த டில்லி அரசனுக்கு ஸம்ஸ்கார மாகும்போது தானும் உடன்கட்டையேறி ஸதிலோகம் சேர்ந்தாள்.

என். சுவாமிநாத ஐயர்.

நமது முதல் யாத்திரை.

நாம் வெகு நாளாக வெளி ஜில்லாக்களுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தோம். ஒவ்வொரு தடவையும் சரிப்படாமல் போயிற்று; தெய்வாதீனமாய் சென்ற டிசம்பர்மீ 13உ சென்னையைவிட்டுப் புறப்பட்டு கூடலூர் வந்துசேர்ந்தோம். இங்கு நமது நண்பர் மிஸ்டர் ரங்கசுவாமி ஐயங்காரவர்கள் வெகு மரியாதை செய்ததுடன் தமது வீட்டிலேயே நமமைத் தங்கியிருக்கும்படி செய்தார். இங்கு அநேகர் நமது பத்திரிகையை விருத்திக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொன்னதுடன் கையொப்பமும் செய்தார்கள். பின்பு இவ்வூரைப் பார்வையிட்டோம். இங்கு ஒரு பர்லாங்கு தூரத்தில் ஒரு நதி யிருக்கிறது. பார்க்க ரமணீகரமாயும் நாலாபக்கமும் அடர்ந்த செடிகளு மிருக்கின்றன. இந்நதியில் கொஞ்சம் ஜலம் ஓடிக் கொண்டிருந்தது; இவ்வூரில் ஒரு பெரிய ஆலயமிருக்கிறது. இதுவும் வெகு அழகாக கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு சேன்ட் டேவிட் என்ற பழைய கோட்டையின் இடத்தைப் பார்த்தோம் இங்கு இடிந்த சுவர்கள் தென்படுகின்றன. சமீபத்தில் ஜலம் தங்கியிருக்கின்றன, பின்பு சமுத்திரத்திற்குச் சென்று அங்கு கொஞ்சநேர மிருந்துவிட்டு வீடுவந்து சேர்ந்தோம். இவ்வூரிலுள்ள நண்பர்களிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு திவ்விய க்ஷேத்திரமாகிய சிதம்பரத்திற்குச் சென்று அங்கு பிரபல வக்கீல்களி லொருவராகிய மிஸ்டர் வராஹாசாரியாரைக் கண்டோம். அவர் உடனே நம்மை தமது கிரகத்திற்கு கூட்டிக்கொண்டுபோய் அங்கேயே யிருக்கும்படி சொன்னார். நாம் வெகு சந்தோஷத்துடன் சம்மதித்து அங்கு சாமான்களை வைத்து சில கனவான்களைப் பார்த்தோம். அவர்களும் நமது பத்திரிகைக்கு கையொப்பக்காரர்களாக விருக்க சம்மதித்தார்கள். இராத்திரியான படியால் வீடுசென்று போஜனத்தை முடித்துக்கொண்டு கோயிலுக்குச்சென்று சுவாமி தரிசனம் செய்துவிட்டு வந்தோம். மறுநாள் காலையில் நமது நண்பர் திவ்யமான காப்பி அளித்ததை பானம் பண்ணிவிட்டு வெளிச்சென்று இன்னும் சிலரைக்கண்டு அவர்களையும் நமது கையொப்பக்காரர்களாகச் செய்துகொண்டோம். இங்கு கும்பகோணம் காலேஜ் சம்ஸ்கிருத வித்துவான் ம-ா-ா-ஸ்ரீ சதாவதானம் ஸ்ரீனிவாசாசாரியா ரவர்கள் பாபம் புண்ணியமென்று விஷயத்தைக் குறித்து ஒரு உபந்நியாசம் செய்தார். பிரசங்கத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்தோம்; அவ்வித்துவானும் நமது பத்திரிகைக்கு நிருபம் எழுதுவதாக வாக்களித்தார். இங்கு மிஸ்டர் சுவாமிநாத அய்யர்

நமக்கு வெகு மரியாதைசெய்து விருந்தளித்தார். இவருக்கும் நமது நண்பர் மிஸ்டர் வராஹாசாரியாருக்கும் நமது வந்தனத்தை யளித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு சீகாழி க்ஷேத்திரத்திற்குச் சென்று பிரபல வக்கீலாயுள்ள மிஸ்டர் சொக்கலிங்க முதலியாரவர்கள் பங்களாவில் நமது சாமானை வைத்துவிட்டு சாயங்காலமானபடியால் கோயிலுக்குச் சென்று சுவாமி தரிசனம் செய்துவிட்டு போஜனமுண்டபின் பங்களாவிற்கு வந்து முதலியாரவர்களுடன் கொஞ்சநேரம் சில விஷயங்கள் பேசிவிட்டு நித்திரைக்குச் சென்றோம். முதலியாரவர்கள் சைவர், தமிழபிமானமுள்ளவர், நமது பெண்கள் கற்றுத் தேறவேண்டுமென்ற எண்ணமுடையவர். பெண்களுக்கு தக்க புஸ்தகங்கள் எழுதப்பட வேண்டுமென்றும், புத்தி புகட்டக்கூடியதாயுமிருக்கவேண்டுமென்று மபிப்பிராயப்பட்டார். இவ்விதமல்லவோ விருக்கவேண்டும் கற்றறிந்த கனவான்கள்? பின்பு மறுநாள் காலையில் சிலரைப் பார்த்து அவர்களை நமது கையொப்பக் காரர்களாகச் சேர்த்துக்கொண்டபின் முதலியாரிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு திருச்சி சென்று இராத்திரி பொழுதை இங்கு கழித்துவிட்டு காலையில் வண்டி அமர்த்திக்கொண்டு ஸ்ரீரங்கத்திலுள்ள எமது நண்பராகிய மிஸ்டர் ராஜாராம ராயர் கிரகத்திற்குச் சென்றோம்; அவர் நம்மைக் கண்டதும் வெகு குதூகலத்துடன் க்ஷேம சமாசாரத்தை விசாரித்துவிட்டு உடனே காபி முதலியவைகளைத் தயார்செய்து நமக்கு அளித்தார். அவருடன் சில நண்பர்கள் இருந்தார்கள்; காபி முதலியவைகளை புசித்தபின் நமதுபத்திரிகைக்கு அடிக்கடி நிருபம் எழுதிவரும் மிஸ்டர் T. A. இராமலிங்கம் அவர்கள் அங்குவந்தார்; அவரைக் கண்டதும் இருவரும் மிக மகிழ்ந்து ஒருவருக்கொருவர் கைகொடுத்து கொஞ்சநேரம் வேடிக்கையாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். பின்பு மிஸ்டர் இராமலிங்கம் அவர்கள் மதுரைக்குச் சென்று அங்கிருந்து இராமேஸ்வரம் செல்லுவதாகச் சொல்லிவிட்டு விடைபெற்றுச் சென்றார். நாமும் நாழிகை வெகு நேரமானபடியால் ஸ்நாநம் செய்துவிட்டு போஜனத்திற்குச் சென்றோம். இரண்டு கரி, இரண்டு கூட்டுவகைகள், முதல்தரமான பச்சிடிகள், கோஸ்மரி பாயசமுள்பட திவ்ய போஜனம் தயாராயிருந்தது. மிஸ்டர் ராஜாராம் ராயரவர்களும் நாமும் உட்கார்ந்து பல பேச்சுகளைப் பேசிக்கொண்டு போஜனமுண்டபின் தாம்பூலம் அருந்தலானோம். பிறகு நமது நண்பர்களுக்கு சில கடிதங்களை எழுதிவிட்டு கொஞ்சநேரம் இளைப்பாறியபின், ராயருடன் நாமும் மிஸ்டர் T. K. பாலசுப்பிரமணிய அய்யரவர்கள் கிரகத்திற்குச் சென்று அவரைக் கண்டோம். அவரும் நமது க்ஷேம சமாசாரத்தை விசாரித்தபின் பட்டாபிஷேக விஷயமாக சில சங்கதிகளைப் பேசினோம்; பின்பு சாயங்காலம் பிள்ளைகள் பட்டாபிஷேகத்திற்காக ஸ்பெஷலாக விளையாடிக்கொண்டிருந்த இடத்திற்குச் சென்று அவர்களையும் அவர்கள் செய்த ஆடல்களையும் கண்டுகளித்தோம். பின்பு ம-௱-௱-ஸ்ரீ வாசுதேவ ஐயங்கா

ரவர்களைச் சந்திக்கவே எல்லாரும் சேர்ந்து அவருடைய அழகானவும் விசாலமானவுமான தோட்டத்திற்குச் சென்றோம். அங்கு இரண்டு மூன்று பெரிய பந்தல்கள் போடப்பட்டிருந்தன; இரண்டு மூன்று அழகான கூடாரங்கள் அடிக்கப்பட்டிருந்தன. பந்தல்களுக்கு வேலைக்காரர்கள் அலங்காரம் செய்துகொண் டிருந்தார்கள்; இவைகள் பட்டாபிஷேகத்திற்காவென நாம் கேட்கவே மிஸ்டர் வாசுதேவ ஐயங்காரவர்கள் ஆம் நீங்களும அவசியம் இங்கு வரவேண்டுமென்றார். இவர் அங்கு அன்றுசிறப்பான தோட்டவிருந்து அளித்தாராம். அநேக கனவான்கள் திரளாகவந்திருந்தார்களாம். கலெக்டர் முதலிய உத்தியோகஸ்தர்களும் வந்திருந்தார்களாம். சங்கீதம் முதலியவைகளும் வெகுசிறப்பாக நடந்ததாம். ராஜவிசுவாசத்துடன் மனப்பூரணமாய் இவர் இவைகளையெல்லாம் செய்தார் என்பதற்குத் தடையில்லை. இவர் மகா தயாளு தருமசிந்தனை யுள்ளவர் தெய்வபக்தியிற் முதிர்ந்தவர். ஜனங்களுக்கு நன்மைசெய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணமே இவர் மனதில் குடிகொண்டிருக்கும். இவ்வித குணங்கள் வாய்ந்தவருடைய தோட்ட விருந்திற்கு நாம்போக முடியாமலிருந்ததற்காக மிக வருந்தினோம். நம்மை அவர் மன்னிப்பாராக. அவரிடம் விடைபெற்று வீடுசென்று இராப்போஜனமுண்டு மிஸ்டர் இராஜாராம் ராயரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு மதுரை மாநகரம் சேர்ந்தோம். அங்கு மிஸ்டர் பி. நாராயண ஐயரவர்களும் மிஸ்டர் S. சங்கரய்யரவர்களு மில்லாமையால் தியாசாபிகல் ஸோசைடியில் நமது சாமான்களை வைத்துவிட்டு காப்பி ஓட்டலுக்குச் சென்று காப்பி உண்டபின் வெளிச்சென்று சில கனவான்களைக் கண்டோம். சிலர் பெண்களுக்கு படிப்பு வேண்டுமென்றார்கள். வேறு சிலர் பொதுவாய் சகல விஷயங்களையும் பெண்களறிய வேண்டுமென்றார்கள். இன்னும் சிலர் எனக்குபத்திரிகை வேண்டாமென்றார்கள். உடனே நாம் திகிலடைந்து "இதென்ன விபரீதமாக விருக்கிறதே! இன்று சாயங்காலமே ரயிலேறி திருநெல்வேலி செல்வோம்" எனத் தீர்மானித்துவிட்டு ஓட்டலுக்குச் சென்று ஸ்நானஞ்செய்துவிட்டு போஜனமுண்டு உடனே இன்னும் சிலரைப் பார்ப்போம் என்று எண்ணி வெளிச்சென்றோம். அப்பொழுது ஒருவரைக் கண்டு ஐயா நான் பட்டணம் இந்த மாதர்மனோரஞ்சினிக்கு அதிபன் இப்பத்திரிகைக்கு தாங்களும் ஒரு கைகொப்பகேயராக சேருவீராவென கேட்கவே அவர் முகமலர்ச்சியுடன் எனது பெயரை எழுதிக்கொள்ளும் இன்னும் ஆறு கனவான்கள் பெயரையும் எடுத்துக்கொள்ளும் என்று மிக பிரியத்துடன் சொல்லவே நாம் கொஞ்சம் தைரியமடைந்து இன்னும் சிலரைப் பார்த்தோம். அவர்களும் கையொப்பம் செய்தார்கள். இன்னும் கொஞ்சதூரம் சென்றபோது நமது நண்பராகிய மிஸ்டர் ராஜாவையரைக் கண்டோம். அவர் நம்மை தமது கிரகத்திற்கு உடனே கூட்டிக்கொண்டுபோய் நமக்கு விருந்தும் செய்துவித்தார். பின்பு மறுநாள் பட்டாபிஷேக தினமாகையால் நாம்

அங்கு தங்கவேண்டியிருந்தது. பட்டாபிஷேக வைபவம் வெகு விமரிசையாக நடந்தது. தர்பார் திருமலைநாய்க்கன் ஆலில் சுமார் 3-மணிக்குகூடிற்று. அப்பொழுது கலக்டர், ஜமீன்தார்கள் இன்னும் மற்ற கனவான்களெல்லாம் வந்தார்கள். உடனே கலக்டர் ஆங்கிலத்தில் நமது மகாராஜா எ-வது எட்வர்டின் பட்டாபிஷேகத்தைப்பற்றி பேசினர். உடனே மிஸ்டர் சுதர்சன முதலியாரவர்கள் தமிழில் மொழிபெயர்த்துச்சொன்னர். பின்பு 101-குண்டுகள் போடப்பட்டன. மதுரையில் டிஸ்டிரிக்ட் போர்டு மெம்பர்களாயிருந்து பொது ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்த சில ஜமீன்தாரர்களுக்கும், கனவான்களுக்கும் சர்டிபிகேட் கொடுக்கப்பட்டது. பூமாலை புஷ்பச்செண்டு யாவருக்கும் அளித்தபின் தர்பார் கலைந்தது. சாயங்காலம் ஊர்கோலம் வெகுவிமரிசையாக நடந்தது. மறுநாள் பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்கும் பெண்களுக்கும் சிற்றுண்டி முதலியவைகள் கொடுக்கப்பட்டன. அப்பொழுது காட்சிபார்க்க வெகு அழகாக விருந்தது. இவ்வளவு ஒழுங்காக இந்த தர்பாரை விமரிசையுடன் நடத்தியது கலெக்டரும், மிஸ்டர் சுதர்சன முதலியாரும், மிஸ்டர் வக்கீல் எஸ். நாராயணசுவாமி ஐயரவர்களுமே. மறுநாள் மகாராஜா தினகரசுவாமிதேவர் அவர்களைக்கண்டோம், அவர்நமதுபத்திரிகைக்கு போஷகராக விருப்பதாக வாக்களித்தார். அவருக்கு நமது வந்தனத்தையளித்தபின் ராஜா பாண்டிதுரை தேவரவர்களைக் கண்டோம். தமிழ் சங்கத்தையும், செந்தமிழ் அச்சாபீஸையும், கண்டு மிகச் சந்தோஷப்பட்டோம். இவரும் நமது பத்திரிகைக்கு போஷகராகவிருக்க சம்மதித்தார். இவருக்கும் நமது வந்தனத்தை அளித்துவிட்டு நமக்கு மிக உதவிபுரிந்த மிஸ்டர் ராஜாவை யரவர்களுக்கும் மிஸ்டர் சுப்பய்ய ரவர்களுக்கும் நமது வந்தனத்தை யளித்து அவர்களிடம் உத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு திருநெல்வேலி சென்று மிஸ்டர் K. R. குருசுவாமி ஐயரவர்கள் உதவியால் அங்கு தாமதித்தோம். இங்கு எங்கு பார்த்தாலும் ரஸ்தாக்கள் பட்டணம் ரஸ்தாவைவிட ஒழுங்காயும் அழகாயும் காணப்பட்டன, சோலைகளோ அதிகம், பனைமரத் தோப்புகளோ கணக்கில்லை, வயல்களெல்லாம் பச்சையாயும்பார்க்க வெகு அழகாயுமிருந்தன. தாம்பிரபரணி நதியில் ஒருதடவை ஸ்நாநம் செய்தவருக்கு எப்பொழுதும் அங்கேயே வாசம்செய்ய வேண்டுமென்று தோன்றும். அந்த ஜலம் அவ்வளவு நன்ருக யிருந்தது. சோடக்கர் என்கின்ற பெண்கள் படிக்கும் காலேஜியைப் போய்ப்பார்த்தோம். மிஸ் அஸ்குவித் என்கின்ற ஐரோப்பிய மாது நமக்கு யாவற்றையும் காண்பித்தார்கள். குருட்டு பிள்ளைகளும், பெண்களும் படிப்பதையும் நமக்கு காண்பித்து நம்மையே அவர்களைப் பரீக்ஷிக்கும்படி சொன்னர்கள். நாம் அவ்விதம் செய்ததில் சாதாரண பாடசாலைப் பெண்கள் பிள்ளைகள் கணக்குப் போடுவதைவிட அதிக சீக்கிரத்தில் கணக்குகளைப் போட்டார்கள், தமிழ் புத்தகங்களை எடுத்து வெகு துரிதமாகவும் நன்ருகவும் படித்தார்கள், இவர்

களைக்கண்டு நாம் மிக சந்தோஷப்பட்டு மிஸ் அஸ்குவித்து மாதுக்கு வந்தனம் அளித்துவிட்டு விடைபெற்று வீடுபோய்ச் சேர்ந்தோம். மறுநாள் மிஸ்டர் குருசுவாமி ஐயரவர்களுடைய குமாரத்தி பிடில் வாசிப்பதைக் கேட்டோம். அக்குழந்தைக்குப் படிக்கவும் தெரியும், சங்கீதமும் தெரியும், இப்படியல்லவோ கற்றறிந்த தனவான்கள் தங்கள் குமாரத்திகளுக்குப் போதிக்கவேண்டும்? இவரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு கோயம்புத்தூருக்கு அவசரமாக போகவேண்டி யிருந்ததால் உடனே புறப்பட்டு கோயம்புத்தூர் சென்று அங்கு சிலதினம் தங்கியிருந்து 12உ யன்று பட்டணம் வந்து சேர்ந்தோம். நமக்கு ஒவ்வொரு ஊரிலும உதவிபுரிந்த நண்பர்களுக்கு நமது மனப்பூர்ண வந்தனத்தை யளிக்கின்றோம்.

சிறுவர்க்கான கதைகள்.

(1) ஒரு மூடனது பராக்கிரமம்:—ருஷியாதேசத்துச் சக்கிரவர்த்தியாகிய ட்ஸாரினது சேனை வீரர்கள் ஒரு யுத்தத்திற்குப் போய்வந்த பிறகு, ஒவ்வொருவரும் சண்டையில் நடந்த தங்கள் வீரச்செயல்களைக் குறித்துப் பேசிக்கொண் டிருந்தார்கள். இப்படி யிருக்கும்போது அவ்வாஸ்தான விகடகவி நடுவில் வந்து "நான் என் பராக்கிரமத்தைப்பற்றிச் சிறிது சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்" என்றான். "ஆனல் சொல்லு கேட்போம்" என்று அவ்வீரர்கள் உத்திரவுகொடுக்க, விகடகவி பின் வருமாறு சொன்னான்;—இக்காலத்தில் யுத்தம் செய்யும்மாதிரியே எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. எல்லாரும் ஒரே கூட்டமாய் நின்றுகொண்டு யுத்தஞ் செய்தால் ஒவ்வொருவனது பராக்கிரமம் எப்படிவெளிப்படும். ஒண்டிக்கொண்டு நின்று சண்டை செய்தாலல்லவோ ஒவ்வொருவன் சங்கதியும் தெரியும். ஸ்வீடன் தேசத்துச் சேனை ஒருவிசை முற்றுகை போடவந்து ஓரிடத்தில் தங்கி யிருந்த பொழுது நான் அவ்விடம் போகும்படி நேர்ந்தது. அப்பொழுது அங்கே ஒரு யுத்தவீரன் படுத்துக்கொண் டிருப்பதைப் பார்த்தேன். உடனே ஒரு நிமிஷங்கூட தாமதியாமல் அவனுக்குச் சமீபத்தில் சென்று என் வாளை யுருவி அவன் வலது காலை ஒரே வெட்டில் நறுக்கென்று வெட்டித் தள்ளி விட்டேன்" இதைக் கேட்டவுடன் அவர்களில் ஒருவன் 'அடே, மடையா! நீ அவன் தலையையல்லவா வெட்டியிருக்கவேண்டும், அவன் காலை வெட்டினதைப்பற்றிப் புகழ்ந்துகொள்ளுகிறாயே' என்றான். அதற்கு விகடகவி ஆமாம், நீர் சொல்லுவதெல்லாம் சரிதான். ஆனல் நான் பார்க்கும்போது அவ்வீரனுக்குத் தலை இல்லை; என்றான்.

(2) ருஷியா தேசத்துச் சக்கிரவர்த்தி ஒருதடவை தன்னிடத்தில் இருக்கும் விகடகவியின் மருமகன் ஏதோ ஒரு பெரிய குற்றஞ் செய்ததற்காக அவனுக்கு மரணதண்டனை விதித்தான். இதைக்கேட்ட விகடகவி எப்படியாவது தன் மருமகனை கொலைசெய்யப் படுவதினின்றும் மீட்க வேணுமென்ற ஆவலுடன் சக்கிரவர்த்தி யிருக்குமிடஞ் சென்றான். இவன் வருவதைப் பார்த்து சக்கிரவர்த்தி இவன் தன் மருமகனை மீட்டுக்கொண்டு போக வருகிறானென்பதைத் தெரிந்து அவனைப் பார்த்து 'நீ வருகிறகாரியம் எனக்குத் தெரியும். நீ கேட்கப்போகிறபடி நான் உத்திரவு கொடுக்க மாட்டேன்' என்றான். உடனே விகடகவி சக்கிரவர்த்தி காலில் விழுந்து 'மகாராஜா நீங்கள் எப்படியாவது என் மருமகனைக் கொன்றுவிடவேண்டும்' என்று உரக்கக் கத்தினான். மகாராஜா புன்சிரிப்பு சிரித்துக்கொண்டு, தானே தன் வார்த்தையினால் சிக்கிக்கொண்டதை நினைத்து அவனை உடனே விடுதலை செய்யும்படி கட்டளையிட்டான்.

E. சுப்பிரமணியம், பி-ஏ.

விடுகதைகள்.

1. நாலுமுகமுண்டு வினையின்றி மிகவே பேசி நான்முகனைவனைப் பழிக்கும், காலுங் கரமின்றிக் கரணங்களைப் போட்டுக் கழைக்கூத்தரைப் பழிக்கும், வாலுங்கொம்புண்டு இறகில்லாமற் பறந்துபோய் வான்பசுவினைப் பழிக்கும், பாலுண்ணும் பாலரும் விரும்பாரிதை யாய்ந்து பகருவீர் படித்தோர்களே.

2. ஈரேழுபதினாலு லோகங்களதிலே இருபுறமும் சக்கரமமைத்திட்டதுவுமதிலே மாமேருநேர் புளியமரவிதையுமதிலே வந்தாடும் பெண்களுக்கு மாலுண்டுமெதிலே.

3. முன்னொரு ஊரின் பேராம் முதலெழுத் தில்லாவிட்டால் நன்னகர் மன்னர்பேராம் நடுவெழுத்தில்லாவிட்டால் கன்னமாம் மிருகப்பேராம்கடையெழுத்தில்லாவிட்டால் உன்னிய தேனின்பேராம் ஊரின்பேர் விளம்புவீரே.

4. காலுமில்லை இறகுமில்லை கணப்பொழுதில் கோடிகாதம் ஓடும் அது ஆறுகளுக்கும் அஞ்சாது மலைகளுக்கும் மயங்காது சுவருக்கும் சலிக்காது.

5. காசி இராசா மகள்பேரு தில்லை அவள் பூசுகிறது கெந்தகப்பொடியில்லை அவள்யாரோடும் பேசுகிறதில்லை அவள் வயிற்றில் ஆறுமாதம்பிள்ளை.

6. எட்டுக்கட்டும் கட்டி இடைக்கட்டும் கட்டி இடைத் தெருவே போகிற பெண்ணே நீ யென்ன விலைபெறுவாய் நான் சொன்ன விலை பெறுவேன்.

7. நாரணனுர் மார்புறையும் நாயகியார் வன்மைதனக் கோரெழுத்துப் பேரென்ன வோதுதெவ்வப் பேரன்னை புள்ளுணர்த்து நாமமென்ன பொல்லாத ராவணனுற் கொள்ளப்பட்டாளெவளோ கூறு.

பாரதி அம்மாள்.

———(—)———

NOTICE TO OUR SUBSCRIBERS.

SUBSCRIBERS WHO ARE IN ARREARS ARE REQUESTED TO SEND THEIR SUBSCRIPTIONS WITHOUT DELAY.

முக்கியக் குறிப்பு.

பாக்கியுள்ள சந்தாதாரர்கள் தங்கள் தொகையைத் தாமதமின்றி அனுப்பவேண்டும். வெளியில் சுமார் ரூபா 800 பாக்கி யிருப்பதால் பத்திரிகையை சரிவர நடத்த முடியவில்லை. நமக்கு இதுவரையிலும் ரூபா 400 நஷ்டம். இன்னும் நஷ்ட மடைந்துவர சரிப்படாதாகையால் சந்தாதாரர்களும், பெண்கல்வியில் அபிமான முள்ளவர்களும் இப்பத்திரிகையைக் கிரமமாக நடத்திவர நமக்கு இப்பொழுது உதவி செய்வார்களென்று நம்புகிறோம்.

C. S. இராமசுவாமி ஐயர்,
மாதர் மனோரஞ்சினி எடிடர், ப்ரொப்ரைடர்.

rinted at the Ripon Press Madras & Published by C. S. Ramasawmy Iyer, Triplicane, Madras